

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de instelling van een Uniekader voor de verzameling, het beheer en het gebruik van gegevens in de visserijsector en voor de ondersteuning van wetenschappelijk advies over het gemeenschappelijk visserijbeleid (herschikking)

(COM(2015) 294 final — 2015/0133 (COD))

(2016/C 013/29)

Afdelingsrapporteur: Brian CURTIS

De Raad en het Europees Parlement hebben resp. op 2 en 6 juli 2015 besloten het Europees Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig de artikelen 43, lid 2 en 304 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te raadplegen over het:

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de instelling van een Uniekader voor de verzameling, het beheer en het gebruik van gegevens in de visserijsector en voor de ondersteuning van wetenschappelijk advies over het gemeenschappelijk visserijbeleid (herschikking)

(COM(2015) 294 final — 2015/0133 (COD)).

De afdeling Landbouw, Plattelandsontwikkeling en Milieu, die met de voorbereidende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 2 september 2015 goedgekeurd.

Het Europees Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn op 16 en 17 september 2015 gehouden 510e zitting (vergadering van 16 september) onderstaand advies uitgebracht, dat met 141 stemmen vóór, bij 2 onthoudingen, werd goedgekeurd.

1. Conclusies en aanbevelingen

1.1. Het EESC is het in het algemeen eens met het voornemen van de Commissie om voort te bouwen op de dingen die goed werken en dus een grote mate van continuïteit te handhaven, en tegelijkertijd tegemoet te komen aan de nieuwe regels, en is van mening dat de voorgestelde wijzigingen niet verder gaan dan wat noodzakelijk en passend is om de fundamentele doelstelling van een betere kwaliteit, toegang en beschikbaarheid van gegevens in de visserijsector te bereiken.

1.2. De beschikbaarheid van gegevens is het gebied waarop nog de meeste vorderingen moeten worden gemaakt. De procedure waarmee eindgebruikers gegevens opvragen bij de lidstaten („gegevensoproepen”) is te omslachtig en arbeidsintensief; gegevens over visserijactiviteiten zijn niet in elke lidstaat even goed beschikbaar omdat de toegangsregels verschillen, deels wegens beperkingen op het gebruik van de gegevens voor meerdere doeleinden; problemen met de toegankelijkheid van gegevens die onder het kader voor gegevensverzameling (KGV) vallen, leiden tot onderbenutting ervan, waardoor veel mogelijkheden om die gegevens te gebruiken verloren gaan en onnodige investeringen worden gedaan om dezelfde gegevens voor andere doeleinden te verzamelen (bv. in het kader van de maritieme ruimtelijke ordening). De herziening van het KGV biedt een gelegenheid om enerzijds ervoor te zorgen dat visserijgegevens beter beschikbaar zijn voor een ruimere groep van belanghebbenden en anderzijds de lasten van de lidstaten in verband met verzoeken om gegevens te verlichten door gebruik te maken van de meest recente technische ontwikkelingen.

1.3. De kwaliteit en betrouwbaarheid moeten nog worden verbeterd. Om een hoge gegevenskwaliteit te waarborgen kan bijvoorbeeld gebruik worden gemaakt van de Europese Praktijkcode voor statistieken en het kader voor kwaliteitsborging van het Europees statistisch systeem.

2. Achtergrond

2.1. In 2000 werd een EU-kader voor het verzamelen en beheren van visserijgegevens⁽¹⁾ tot stand gebracht, waaruit na een hervorming in 2008 het kader voor gegevensverzameling (KGV)⁽²⁾ voortkwam. Het KGV betekende een grote stap voorwaarts voor de totstandbrenging van geharmoniseerde EU-regels op het vlak van de verzameling van biologische, milieugerelateerde, technische en sociaaleconomische gegevens over de visserij-, de aquacultuur- en de verwerkende sector.

2.2. In het kader van de goedkeuring in 2013 van de hervorming van de GVB-verordening⁽³⁾ hebben de Raad en het Europees Parlement de Commissie verzocht vaart te zetten achter een voorstel tot wijziging van het KGV zodat de beginselen en doelstellingen met betrekking tot gegevensverzameling, welke cruciaal zijn voor het ondersteunen van een hervormd GVB, zo spoedig mogelijk praktisch effect kunnen sorteren. Het onderhavige voorstel is bedoeld om deze doelstelling te verwezenlijken dankzij een versterking van de regionale samenwerking en aanpassing aan nieuwe gegevensbehoeften.

2.2.1. Het KGV moet worden afgestemd op de behoeften die voortvloeien uit de nieuwe GVB-verordening: de geleidelijke overstap naar een maximale duurzame opbrengst (MDO), de gevolgen van de visserij op ecosystemen (bv. beschermde soorten, zeebodemhabitats), de milieu- en andere effecten van aquacultuur (toegelicht aan de hand van gegevens over sterfte/verliezen en het gebruik van farmaceutische producten) en de gevolgen van de aanlandingsverplichting.

2.2.2. Er moet bij de herziening van het KGV eveneens voor worden gezorgd dat gegevens worden verzameld op basis van een kosten-batenanalyse of een kosten-nutsanalyse van de precisie van wetenschappelijke modellen en het bijbehorende risiconiveau (bepaalde surveys kunnen bijvoorbeeld in plaats van jaarlijks slechts om de drie jaar worden verricht). Een dergelijke analyse moet zijn gebaseerd op overleg tussen de visserijbeheerders, de gegevensverzamelaars en de verstrekkers van wetenschappelijk advies.

2.3. Het Commissievoorstel heeft tot doel het KGV te doen aansluiten bij andere EU-regelgeving die betrekking heeft op het verzamelen van visserijgegevens, om op die manier overlappings weg te werken en aldus de kosten van het volledige systeem van mariene gegevens te verlagen. Een afzonderlijke specifieke effectbeoordeling werd niet nodig geacht aangezien het KGV onderwerp was van de effectbeoordeling voor het GVB, waarvan het KGV duidelijk deel zou gaan uitmaken.

3. Opmerkingen

3.1. Het KGV is te complex, zowel wat het rechtskader als wat de uitvoeringsregelingen betreft. De complexiteit en het gebrek aan doeltreffendheid worden onder meer veroorzaakt door overlapping tussen de gegevensvereisten voor het KGV en voor andere EU-wetgeving, zoals de controleverordening⁽⁴⁾ en de specifieke statistische regelgeving van de EU⁽⁵⁾. De verschillende geaggregeerde vormen waarin dezelfde ruwe gegevens aan verschillende eindgebruikers moeten worden verzonden, is een andere bron van complexiteit en inefficiëntie.

3.2. Op juridisch vlak is het KGV overdreven normatief en gedetailleerd, wat heeft geleid tot een omslachtig systeem dat onvoldoende inspelt op veranderende behoeften. Het is dan ook noodzakelijk de eindgebruikers te betrekken bij het uitwerken van de gegevensvereisten, zodat deze beter beantwoorden aan hun behoeften.

3.3. Een ander aandachtspunt is de behoefte aan meer synergieën met de doelstellingen van ander EU-beleid. Dit is in de eerste plaats het geval voor de kaderrichtlijn mariene strategie (KRMS).

Brussel, 16 september 2015.

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Henri MALOSSE

⁽¹⁾ PB L 176 van 15.7.2000, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 60 van 5.3.2008, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22.

⁽⁴⁾ PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 218 van 13.8.2008, blz. 1.

PB L 403 van 30.12.2006, blz. 1.

PB L 87 van 31.3.2009, blz. 1.

PB L 87 van 31.3.2009, blz. 42.

PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70.

PB L 97 van 9.4.2008, blz. 13.